

REGLEMENTE
FÖR
STOCKHOLMS STADS
BEGRAVNINGSVERKSAMHET

Antaget av Stockholms kyrkogårdsnämnd 2 november 2004

Utgåva november 2004

Gällande fr o m 1 december 2004

Innehållsförteckning

Kapitel 1 Huvudman för begravningsverksamheten	3
Kapitel 2 Definitioner	4
Kapitel 3 Ordningsföreskrifter m.m.	5
Kapitel 4 Gravrätt (gravplatser) m.m.	6
Kapitel 5 Minneslund.....	7
Kapitel 6 Gravanordning (gravvård).....	8
Kapitel 7 Skötsel av och plantering på gravplats	8
Kapitel 8 Begravning	9
Kapitel 9 Kremering.....	11
Kapitel 10 Flyttning av gravsatt stoft eller aska.....	11
Kapitel 11 Transporter	11
Bilaga A SFS nr: 1990:1144 Begravningslag (1990:1144)	
Bilaga B SFS nr: 1990:1147 Begravningsförordning (1990:1147)	
Bilaga C Skötsel– och planteringsåtaganden	

KAPITEL 1

HUVUDMAN FÖR BEGRAVNINGSVERKSAMHETEN

§ 1

Stockholms kyrkogårdsnämnd handhar som huvudman för begravningsverksamheten inom Stockholms stad förvaltningen av staden tillhöriga eller åt staden upplåtna begravningsplatser med vad därtill hör ävensom övriga angelägenheter som därmed berör begravningsverksamheten.

Nämnden består av sju ledamöter. Dessa väljs tillsammans med lika många ersättare av fullmäktige. Bland ledamöterna utser fullmäktige en ordförande och en vice ordförande för den tid som fullmäktige bestämmer.

Reglemente för nämnden är antaget av kommunfullmäktige 2000-03-06 (Kfs 2000:3)

Taxa avseende gravrättsupplåtelse fastställs av kommunfullmäktige medan övriga taxor och avgifter rörande begravningsverksamheten fastställs av kyrkogårdsnämnden. Dock att de taxor och avgifter som är knutna till begravningsförordningen (SFS 1999:882) fastställs av kammarkollegiet.

§ 2

Kyrkogårdsförvaltningen är kyrkogårdsnämndens utredande och verkställande organ vid fullgörandet av nämndens uppgifter med avseende på förvaltningen av stadens begravningsplatser samt övriga angelägenheter som begravningsverksamheten omfattar.

Instruktion för kyrkogårdsförvaltningen är utfärdad av kyrkogårdsnämnden 1993-12-21 (Kfs 1993:24).

§ 3

Stockholms stads begravningsplatser är följande: Norra begravningsplatsen, Sandsborgs-kyrkogården, Skogskyrkogården, Råcksta begravningsplats, Brännkyrka kyrkogård, Västberga begravningsplats, Bromma kyrkogård, Hässelby begravningsplats, Spånga kyrkogård och Strandkyrkogården och Galärvarvskyrkogården.

Stockholm har två krematorier, nämligen Skogskrematoriet (Skogskyrkogården) och Råcksta krematorium (Råcksta begravningsplats).

De som enklaver inom Norra begravningsplatsen belägna områdena, som upplåtits till Judiska respektive Romerskkatolska församlingen för begravningsändamål, förvaltas av vederbörande församlig. Judiska församlingens begravningsplats vid Skogskyrkogården förvaltas likaledes av denna församling. Dessutom förvaltar 13 av Svenska kyrkans församlingar inom Stockholms stad allmänna begravningsplatser eller kolumbarier.

§ 4

Gravrättsinnehavare som önskar träffa avtal med kyrkogårdsförvaltningen om gravskötsel, plantering på gravplats e.dyl. bör hänvända sig till respektive regionexpedition där även kostnadsuppgifter m.m. lämnas. För råd och upplysningar beträffande skötsel, plantering m.m. bör hänvändelse i första

hand ske till trädgårdsmästare/platschef vid respektive begravningsplats eller till den lokala expeditionen.

För upplysningar eller tillstånd avseende gravanordningar sker hänvändelse till huvudkontorets planerings- och gravrättsavdelning.

Beträffande kyrkogårdsförvaltningens öppethållande, besöks-, post- och E-postadresser samt telefon- och telefaxnummer hänvisas till Stockholms stad i Telekatalogens Företagsdel och till förvaltningens internethemsida www.kyf.stockholm.se

KAPITEL 2

DEFINITIONER

§ 1

Med kommunmedlem avses i detta reglemente person som vid sin död var folkbokförd i Stockholms kommun.

§ 2

Begravning är en sammanfattande benämning för bisättning, begravningsceremoni och gravsättning.

Bisättning är stoftets avlämnande, förvaring och ev. visning i särskild, därför avsedd lokal, i avvaktan på begravningsceremoni, kremering eller gravsättning.

Begravningsceremoni

- a) begravningsgudstjänst i svenska kyrkans ordning
- b) ceremoni i annan religiös ordning än svenska kyrkans
- c) ceremoni utan religiös innebörd (borgerlig begravning)

Gravsättning

- a) placering av stoft eller aska inom en bestämd gravplats
- b) placering eller utströende av aska i minneslund (benämns även ”jordning”) eller på annan plats än begravningsplats.

Begravningsverksamhet är de uppgifter som sammanhänger med förvaltningen av en allmän begravningsplats (med ev. kapell och/eller krematorium).

§ 3

Med gravplats avses den markyta (eller motsvarande) och dess underliggande del som är upplåten för gravsättning av en eller flera kistor och/eller urnor/askor ävensom nisch i urnmur eller kolumbarium.

§ 4

Minneslund är en gemensam gravplats där genom kyrkogårdsförvaltningens försorg aska efter avlidna som undergått kremering placeras (nedgräves) eller utströs (ovan jord) vid härför lämplig årstid. Nämnda placering och utströande kan också benämnas ”jordning”.

§ 5

Med gravanordning förstås gravsten, gravhäll, annan gravöverbyggnad, stenmur, skulptur, inskriptionsdetalj, staket, häck, träd eller annan liknande anordning på en gravplats.

§ 6

Vård av gravplats innebär att hålla gravplats i ordnat och värdigt skick (begravningslagen, SFS

1990:1144, 7 kap. 3 §).

§ 7

Kolumbarium utgör ett inomhusutrymme med slutna nischer för gravsättning av urnor.

§ 8

Urnmur är en utomhusanläggning för gravsättning av urnor i slutna nischer i mur.

KAPITEL 3

ORDNINGSFÖRESKRIFTER M.M.

§ 1

För trafik inom begravningsplats gäller följande

trafikant skall iakttaga ett sådant uppträdande att begravningsprocessioner, gravsättningsakter e.dyl. icke störas

fordonstrafik (även med cykel, moped eller motorcykel) är tillåten endast för besökande och vid transporter till eller från kyrkogårdsförvaltningens anläggningar samt för verkstrafik

användning av bil bör i möjligaste mån undvikas

genomfart är förbjuden

högsta tillåtna hastighet är 20 km/tim

omkörning av begravningsprocession och körning mellan fordon som ingår i sådan procession är förbjuden

under Mors dag, Alla Helgons dag och den påföljande söndagen samt julafton gäller särskilda inskränkningar för trafiken

I övrigt hänvisas till de lokala trafikföreskrifterna för Stockholms kommun samt, beträffande Norra begravningsplatsen, för Solna kommun.

§ 2

Det är förbjudet att inom begravningsplats

störa platsens ro med högljutt tal, musik, sång, lek, sportutövning e.dyl. utan dödsbos/begravningsbyrås medgivande fotografera eller filma vid begravning

fotografera eller göra inspelningar av film- och motsvarande produktioner i kapell eller i gravars närhet utan kyrkogårdsförvaltningens tillåtelse

bryta grenar och kvistar på träd och buskar eller eljest skada plantering

plocka blommor, bär eller svamp

lämna kvar papper, förpackningsmaterial eller skräp annat än på därför avsedda ställen

nedsmutsa eller skada gravanordning

rasta hund eller medföra okopplad hund

i ambulerande form sälja glass, korv eller dyl.

I övrigt hänvisas till de lokala ordningsföreskrifterna för Stockholms kommun samt, beträffande Norra begravningsplatsen, för Solna kommun.

§ 3

Den som inom Stockholms stads begravningsplatser avser att yrkesmässigt utföra uppdrag såsom gravskötsel, gravanordningsarbeten o.dyl. skall före igångsättning informera kyrkogårdsförvaltningen om uppdragets art, omfattning och organisation samt överenskomma med förvaltningen om verksamhetsanknuten miljöhänsyn (t.ex. buller, transportvägar, upplag, arbetstider), ev. arbetsmiljösamordning (enligt AML 3 kap 6 §), hantering av ev. avfall, anpassning och hänsynstagande till pågående ceremonier o.dyl.

KAPITEL 4

GRAVRÄTT (GRAVPLATSER) M.M.

Inom Stockholms stads begravningsplatser finns ett flertal olika typer av hittills gjorda upplåtelser av gravrätter (gravplatser) med varierande villkor. Nedanstående text i detta kapitel avser upplåtelser gjorda fr.o.m. 2004-12-01.

För upplåtelse av gravplatser med gravrätt eller utan gravrätt, men i sistnämnda fall med villkor att gravplatsen förbehålles den avlidne, gäller i tillämpliga delar begravningslagen SFS 1990:1144 med ändringar.

§ 1

Upplåtelse av gravplats utan samband med gravsättning får ske endast på Strandkyrkogården samt på Skogskyrkogården, med undantag av för Katolska församlingen avdelat område inom kvarter 28, och på Räcksta begravningsplats, dock i dessa två sistnämnda fall endast urn- eller askgravplatser.

På Brännkyrka kyrkogård, Västberga begravningsplats, Bromma kyrkogård, Hässelby begravningsplats, Spånga kyrkogård och Galärvarvskyrkogården får gravplats upplåtas endast i samband med gravsättning av avliden, folkbokförd i Stockholm. Dock kan kyrkogårdsförvaltningen i dessa fall

meddela undantag ifråga om folkbokföringsort, om det anses förenligt med avlidens härkomst och/eller med begravningsplatsens historia och karaktär.

§ 2

Inom Stockholms stads begravningsplatser upplåtes två typer av gravplatser

gravplats (även urnnisch) med gravrätt

gravplats utan gravrätt men med förbehåll för den avlidne

När gravplatsen upplåtes med gravrätt är det för 25 år med möjlighet till förnyad upplåtelse enligt begravningslagen.

När gravplatsen upplåtes utan gravrätt, men förbehållen den avlidne, är det för 25 år.

§ 3

Såsom innehavare av gravrätt anses den till vilken rätten upplåtits, d.v.s. normalt den som gravbrevet utställts på. Begravningslagen 7 kap. 1 § anger ”den som i gravboken eller gravregistret är antecknad som innehavare av gravrätten.”

Om gravrättsinnehavare avlider skall dennes dödsbo inom sex månader från dödsfallet till kyrkogårdsförvaltningen anmäla vem (eller i undantagsfall vilka) gravrätten gått över till, eller att det inte finns någon som gravrätten har gått över till.

Om gravbrev gått förlorat kan, efter ansökan, nytt sådant utfärdas mot avgift enligt taxa.

§ 4

Innehavare av gravplats (gravrätt) är skyldig att tåla det intrång som kan vållas av gravöppning eller annat arbete på intilliggande gravplats eller eljest inom begravningsplatsen och får inte vidta åtgärder som kan medföra men för annan gravplatsinnehavare.

Närmare upplysningar om förfarande, dokumentation m.m. i frågor rörande gravrätt, förbehåll, gravplatser o.dyl. kan erhållas efter hänvändelse till kyrkogårdsförvaltningens huvudkontor.

§ 5

Gravplats utan gravrätt, får upplåtas för en trängre anhörigkrets. Om inte annat överenskommits skall om möjligt plats kunna beredas för efterlevande makas/makes stoft eller aska. I övrigt tillämpas för sådan gravplats bl.a. Begravningslagen 8 kap 1 §.

KAPITEL 5

MINNESLUND

§ 1

På vissa av Stockholms stads begravningsplatser finns minneslund, nämligen på Skogskyrkogården, Norra begravningsplatsen, Råcksta begravningsplats, Brännkyrka kyrkogård, Bromma kyrkogård, Hässelby begravningsplats, Spånga kyrkogård och Strandkyrkogården och Galärvarvskyrkogården.

§ 2

Minneslunden är avsedd för gravskick av anonym och kollektiv karaktär, där avlidnas aska grävs ned eller strös ut (jordas) inom ett gemensamt, avgränsat område. Askans läge markeras inte och enskilda gravvårdar eller planteringar förekommer inte.

§ 3

Nedgrävning eller utströende av aska sker vid lämplig årstid och utföres av kyrkogårdsförvaltningens personal under värdiga former. Askan grävs ned utan hölje. Vid utströende eller nedgrävning av aska äger anhöriga ej rätt att närvara.

§ 4

Kyrkogårdsförvaltningen svarar för vården av minneslunden och för all plantering inom denna. Besökare får medverka till smyckning med snittblommor och vintertid säsongsenliga dekorationer och marschaller/gravljus. Förvaltningen anvisar plats för dessa och hur de kan anordnas. Vissna

blommor och rester från marschaller/gravljus tas bort genom kyrkogårdsförvaltningens försorg.

§ 5

I övrigt gäller särskilda bestämmelser för de olika minneslundarna.

KAPITEL 6

GRAVANORDNING/GRAVVÅRD

§ 1

Gravvård får ej uppsättas, ej heller får annan fast gravanordning anbringas förrän ansökan härom, med tillhörande ritning, godkänts av kyrkogårdsförvaltningen. Sådant godkännande erfordras även för borttagande eller ändring av gravanordning samt för murning eller sprängning inom gravplats. Anordnande av murad eller motsvarande underjordisk gravkammare för kista/kistor är tillåtet endast inom kvarteren 14E och 21H på Norra begravningsplatsen. Nya eller ändrade inskriptioner på gravanordning skall i förväg underställas förvaltningens prövning. För ovannämnda prövning och godkännande utgår avgift enligt taxa.

§ 2

Gravrättsinnehavare är skyldig att ofördröjligen gottgöra skador som i samband med uppsättande av gravvård eller andra arbeten kan uppkomma på angränsande gravplatser, annan markyta eller eljest.

§ 3

För gravvårdar och andra fasta gravanordningar gäller "Föreskrifter rörande uppsättning av gravvårdar m.m. inom Stockholms stads begravningsplatser" samt de anvisningar som kyrkogårdsförvaltningen härutöver i särskilt fall kan finna anledning att meddela.

§ 4

Rörande gravanordning på gravplats utan gravrätt tillämpas. Begravningslagen 8 kap. 1 § 2, 3 st.

KAPITEL 7

SKÖTSEL AV OCH PLANTERING PÅ GRAVPLATS

§ 1

Gravplats skall av gravrättsinnehavare hållas i ordnat och värdigt skick även om gravsättning icke ägt rum. Beträffande gravrättsinnehavares skyldighet härtill samt påföljd vid underlåtenhet stadgas i Begravningslagen 7 kap 3 och 33 §§.

§ 2

Kyrkogårdsförvaltningen åtar sig skötsel och plantering på gravplats för gravrättsinnehavares räkning mot förskottsbetalning enligt taxa. Åtagande kan avse antingen ett eller flera år, dock högst 25 år. Förvaltningens åtagande kan inte sträcka sig över längre tid än den för vilken gravrätten upplåtits. Om kyrkogårdsförvaltningen omhändertagit gravplats för flerårig skötsel får dess utseende icke förändras utan förvaltningens medgivande och träffande av nytt skötselavtal.

Omfattningen av åtagandena vid ett- respektive flerårig skötsel och plantering samt härför

uppställda förbehåll framgår av Stockholms kyrkogårdsförvaltnings anvisningar rörande skötsel och planteringsåtaganden (bilaga C).

Förutom skötsel och plantering ombesörjer kyrkogårdsförvaltningen på begäran även andra uppdrag, bl.a. utläggande av enkel vinterdekoration.

Närmare upplysningar om skötsel- och planteringsuppdrag samt kostnader därför kan erhållas på kyrkogårdsförvaltningens regionexpeditioner, plats- eller avdelningskontor samt på huvudkontoret. Angående skötsel av gravplats utan gravrätt tillämpas. Begravningslagen 8 kap. 1 § 3 st.

§ 3

Plantering av örtartade växter, rosor eller blomsterlökar på gravplats får ske endast inom den av kyrkogårdsförvaltningen angivna planteringsytan. Vid plantering skall iakttas de särskilda bestämmelser som finns utfärdade för begravningsplatsens olika delar. Inom vissa områden ges ej möjlighet till plantering.

Snittblommor får sättas i vas eller kruka av lergods, metall eller plast som ej är skrymmande eller vanprydande.

Kransar, buketter och blommor av plast e.dyl. bör förekomma på gravplats endast under tiden oktober – mars. I fråga om gravlyktor, marschaller o. dyl. hänvisas till kyrkogårdsförvaltningens gravskötsel folder.

Vattenkannor, redskap m.m. som tillhör enskilda får ej förvaras inom begravningsplats. Kyrkogårdsförvaltningen ikläder sig icke något ansvar för förluster som kan uppstå genom att sådana tillhörigheter skadas eller förkommer. Ej heller ansvarar förvaltningen för skador eller förluster i fråga om blommor, kransar, gravlyktor e.dyl. som placeras på gravplats.

Utan tillstånd av kyrkogårdsförvaltningen får på gravplatsen inte planteras träd, buskar, häckar, barrväxter eller högväxande örter. Har sådan plantering medgivits får den inte avlägsnas utan tillstånd, då den utgör del av begravningsplatsens estetiska uppbyggnad.

Äldre plantering som vuxit till sådan storlek att den medför olägenhet för intilliggande gravplats, väg e.dyl. kan beskäras eller avlägsnas genom förvaltningens försorg. Bänk, soffa, stol e.dyl. får ej utsättas på eller vid gravplats.

KAPITEL 8

BEGRAVNING

§ 1

Beställning av tid för begravningsceremoni, kremering, gravöppning m.m. sker på expeditionen för respektive region eller krematorium. Beträffande Sandsborgskyrkogården, Skogskyrkogården, Brännkyrka kyrkogård, Västberga begravningsplats och Strandkyrkogården gäller att beställning skall ske vid Skogskrematoriets expedition. I övrigt hänvisas i tillämpliga delar till Begravningslagen SFS 1990:1144 med ändringar och Begravningsförordningen SFS 1990:1147 med ändringar.

§ 2

Kyrkogårdsförvaltningens anläggningar upplåtes normalt för begravningsceremoni och gravsättningar helgfria måndagar - fredagar och i övrigt efter särskild överenskommelse.

Gravsättning av kistor, som föres till kyrkogårdsförvaltningens anläggningar efter begravningsceremoni på annat håll, sker normalt helgfria måndagar - fredagar före kl. 14.00 och i övrigt efter särskild överenskommelse.

§ 3

Kapell upplåtes för viss bestämd tid, vanligen en timme. Begravningsceremoni bör vara avslutad och kapellet utrymt i så god tid, att hinder ej möter för dess iordningställande för nästföljande förrättning.

§ 4

Önskemål om visning av stoft anmäles till vederbörande regionexpedition, platskontor eller krematorieexpedition minst en dag i förväg. Visning får ej ske utan förhandsbeställning och som regel ej samma dag som begravningsceremoni skall äga rum.

§ 5

Kista, urna, kransar o.dyl. som avlämnas i kapell och krematorier, skall vara försedda med tydliga uppgifter om den avlidnes namn samt tidpunkten för begravningsceremoni e.dyl. Kransar och blommor skall lämnas minst en timme före den tidpunkt som utsatts för begravningsceremoni. Förteckning över blommor och kransar upprättas ej av förvaltningen. Av dödsbo anskaffad urna skall avlämnas senast dagen före begravningsceremonin.

Kort och band från kransar o.dyl. tillvaratages ej av kyrkogårdsförvaltningen.

Blommor och kransar som utlagts på gravplats i samband med gravsättning, borttages av kyrkogårdsförvaltningens personal vid tidpunkt som är lämplig med hänsyn till övriga göromål inom begravningsplatsen.

Kistdekorationer, kransar, buketter o.dyl. som efter begravningen skall omhändertas av kyrkogårdsförvaltningen får ej innehålla plast e.dyl. svårnedbrytbart material.

§ 6

Vad gäller kistmaterial o.dyl. hänvisas till SBTs (Samrådsgruppen Begravningsbranschen Träindustrin) "Rekommenderad kravspecifikation för kistmaterial för kremation och jordbegravning av 1995-05-11", vilken skall följas.

Om kista innehåller innerkista av metall skall denna avlägsnas före kremering. Detta arbete, vari kyrkogårdsförvaltningens personal ej deltar, får icke utföras inom kyrkogårdsförvaltningens anläggningar.

§ 7

Vid begravningsceremoni i förvaltningens kapell enligt Svenska kyrkans ordning utföres in- och utgångsmusik, musik till psalmsång och mässa enligt kyrkohandbok och mässbok samt i förekommande fall defileringsmusik. Vid begravningsceremoni i annan ordning gäller motsvarande i tillämpliga delar.

Förvaltningens organister kan också utföra ackompanjemang till sångare eller musiker som engagerats av dödsboet i enlighet med villkor som framgår av instruktion för organisternas tjänstgöring.

KAPITEL 9

KREMERING

§ 1

Om kistmaterial vid kremering stadgas i 8 kap 6 §.

§ 2

Gravsättning av urna/aska sker genom kyrkogårdsförvaltningens försorg. Om anhörig därvid önskar närvara skall anmälan härom göras vid beställning av gravsättningen.

§ 3

Aska skall i avvaktan på gravsättning förvaras av krematorieinnehavare eller av huvudman för begravningsverksamhet.

Utlämning av aska sker mot kvittens med gravsättningsplats och gravsättningsdag angiven och då endast i samband med transport till annan ort i och för gravsättning.

För utlämning av aska som skall spridas på område som inte är begravningsplats skall tillstånd från vederbörande länsstyrelse företes.

§ 4

Har urna ej avhämtats från krematorium inom ett år efter dagen för kremering gravsätts den, efter viss respittid, genom kyrkogårdsförvaltningens försorg.

KAPITEL 10

FLYTTNING AV GRAVSATT STOFT ELLER ASKA

§ 1

Inom Stockholms stads begravningsplatser får gravsatt stoft eller gravsatt aska icke flyttas utan kyrkogårdsförvaltningens eller appellationsmyndighets medgivande. Sådant medgivande ges endast om det föreligger särskilda skäl härför.

Flyttning av gravsatt stoft eller aska får utföras endast genom kyrkogårdsförvaltningens försorg.

KAPITEL 11

TRANSPORTER

§ 1

Transporter av kistor och urnor för kyrkogårdsförvaltningens räkning skall ske i enlighet med de

villkor som anges i föreliggande samrådsöverenskommelse.

BILAGA A

SFS NR: 1990:1144

BEGRAVNINGSLAG (1990:1144)

Utfärdad: 1990-12-06

Ändring införd: t.o.m. SFS 2000:1186

Innehållsförteckning

1 Kap. Definitioner

2 kap Begravningsplatser

Allmänna begravningsplatser

- 1--2 §§ Huvudmannaskapet
- 3--4 §§ Skyldigheten att tillhandahålla gravplats
- 5 § Gravkarta, gravbok, gravregister
- 6--9 §§ Enskilda begravningsplatser

Gemensamma bestämmelser

- 10--11 §§ Panträtt, andra rättigheter m. m.
- 12 § Begravningsplatsers skick
- 13 § Gravöppning
- 14 § Överlåtelse, användning för annat ändamål, nedläggning

3 kap. Krematorier

4 kap Anmälan om dödsfall, dödsbevis och intyg om dödsorsaken m.m.

- 1--5 §§ Anmälan om dödsfall
- 6--8 §§ Dödsbevis och intyg om dödsorsaken
- 9 § Tillstånd till gravsättning eller kremering när stoft har förts in till Sverige
- 10 § Intyg för gravsättning eller kremering
- 11 § Ytterligare föreskrifter om dödsbevis m.m.

5 kap. Gravesättning och kremering

- 1--2 §§ Ordnandet med gravesättning m.m.
- 3--4 §§ Tvister om kremering och om gravesättningen
- 5--8 §§ Platsen för gravesättning m.m.
- 9 § Villkor för kremering och gravesättning
- 10--12 §§ Tiden för kremering och gravesättning
- 13 § Förvaring av aska
- 14--16 §§ Utlämnande av aska
- 17--18 §§ Aska som har förts in till Sverige

6 kap. Flyttning av gravsatt stoft eller aska

7 kap. Gravrätt

- 1--2 §§ Utövande av gravrätt m.m.
- 3 § Gravrättsinnehavarens ansvar för gravplatsen
- 4--8 §§ Upplåtelse av gravrätt
- 9--10 §§ Förnyelse av upplåtelse

11--13 §§	Överlåtelse och återlämnande av gravrätt
14--20 §§	Övergång av gravrätt vid innehavarens död m.m.
21--24 §§	Gravsättning inom gravplatsen
25--29 §§	Gravanordningar m.m.
30--31 §§	Ändringar på gravplatsen
32--37 §§	Gravrättens upphörande

8 kap. Särskilda bestämmelser

1 §	Gravsättning utan upplåtelse av gravrätt
2 §	Utförsel och införsel av stoft eller aska
3 §	Gravsättning och kremering under krig

9 kap. Ansvar, vite, överklagande

1 §	Ansvar
2--5 §§	Vite
6--9 §§	Överklagande

1 kap. Definitioner

1 §

I denna lag avses med

- *begravningsverksamhet*: de olika åtgärder som har direkt samband med förvaltningen av allmänna begravningsplatser,
- *församling*: församling eller kyrklig samfällighet inom Svenska kyrkan,
- *huvudman*: församling inom Svenska kyrkan eller kommun som skall anordna och hålla allmänna begravningsplatser för dem som är folkbokförda inom ett visst geografiskt avgränsat förvaltningsområde,
- *begravningsplatser*: områden eller utrymmen som är behörigen anordnade för förvaring av avlidnas stoft eller aska och som har tagits i anspråk för detta ändamål, främst kyrkogårdar eller andra gravområden, minneslundar, kolumbarier eller urnmurar,
- *allmänna begravningsplatser*: sådana begravningsplatser som är anordnade av församlingar, av kommuner eller annars av det allmänna,
- *enskilda begravningsplatser*: andra begravningsplatser än allmänna,
- *gravrätt*: den rätt som uppkommer när en bestämd gravplats på en allmän begravningsplats upplåts av den som förvaltar begravningsplatsen till någon för gravsättning,
- *kremering*: förbränning av stoftet efter en avliden person,
- *gravsättning*: placering av stoft eller aska inom en bestämd gravplats och placering eller utströende av aska i minneslund eller på någon annan plats än begravningsplats,
- *gravanordningar*: gravvårdar och andra gravöverbyggnader, stenramar, staket eller andra liknande anordningar på en gravplats. Lag (1999:306).

2 kap. Begravningsplatser

Allmänna begravningsplatser

Huvudmannaskapet

1 §

Allmänna begravningsplatser med ett tillräckligt antal gravplatser och andra gravanläggningar av allmänt förekommande slag skall anordnas och hållas av de territoriella församlingarna inom Svenska kyrkan.

Regeringen får för särskilda fall besluta att en kommun i stället skall anordna och hålla allmänna begravningsplatser för dem som är folkbokförda inom kommunen. Lag (1999:306).

2 §

Huvudmannen skall, inom det egna förvaltningsområdet eller inom ett närbeläget förvaltningsområde, tillhandahålla särskilda gravplatser för dem som inte tillhör något kristet trossamfund.

Församling som är huvudman bör samråda med och informera företrädare för dem inom förvaltningsområdet som inte tillhör något kristet trossamfund i frågor som rör förvaltningen av de särskilda gravplatserna. Vid anläggning, utvidgning eller väsentlig ändring av en allmän begravningsplats skall församlingen samråda med företrädare för andra trossamfund och övriga berörda parter. Lag (1999:306).

2 a §

Den som, utan att vara huvudman för begravningsverksamheten, innehar en allmän begravningsplats, har rätt att utan kostnad lämna över förvaltningen av begravningsplatsen till huvudmannen för begravningsverksamheten i det förvaltningsområde där begravningsplatsen är belägen. Lag (1999:306).

Skyldigheten att tillhandahålla gravplats

3 §

På en allmän begravningsplats skall gravplats beredas dem som vid dödsfallet var folkbokförda inom församlingen eller kommunen. Där skall gravplats också beredas en dödfödd som avlidit efter utgången av tjugioåttonde havandeskapsveckan, om kvinnan är folkbokförd inom huvudmannens förvaltningsområde. Detsamma gäller i fråga om en dödfödd som avlidit före utgången av tjugioåttonde havandeskapsveckan, om kvinnan begär det och ett läkarintyg om dödsfallet lämnas till huvudmannen.

Om tillgången på gravplatsmark medger det, får också andra beredas gravplats där. Lag (1999:306).

4 §

Rätten till gravsättning på en allmän begravningsplats skall inte vara beroende av att den avlidne tillhörde visst trossamfund.

Detta gäller dock inte för rätten till gravsättning på en sådan särskild gravplats som avses i 2 § första stycket. Lag (1999:306).

Gravkarta, gravbok, gravregister

5 §

För varje allmän begravningsplats skall upprättas en gravkarta och föras gravbok eller gravregister enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Enskilda begravningsplatser

6 §

Enskilda begravningsplatser får anordnas och hållas bara av trossamfund eller stiftelser som har fått tillstånd till det.

Frågor om tillstånd prövas av länsstyrelsen i det län där begravningsplatsen är eller avses bli anordnad.

7 §

Tillstånd att anordna och hålla en enskild begravningsplats får lämnas bara om det finns särskilda skäl för det och det kan antas att trossamfundet eller stiftelsen kan behålla begravningsplatsen och fullgöra de skyldigheter som ankommer på innehavare av begravningsplatser.

8 §

Tillstånd att anordna eller hålla en enskild begravningsplats får förenas med särskilda villkor.

9 §

Rätten till gravplats som har upplåtits på en enskild begravningsplats får inte pantsättas eller utmätas.

Första stycket gäller även i fråga om gravanordningar.

Gemensamma bestämmelser

Panträtt, andra rättigheter m.m.

10 §

Ett område som skall tas i anspråk för begravningsplats får inte vara belastat av panträtt, nyttjanderätt, servitut eller andra rättigheter.

Om det inte medför någon olägenhet, får området dock vara belastat av rättigheter av sådant slag som kan upplåtas enligt ledningsrättslagen (1973:1144).

11 §

En begravningsplats får inte utmätas och inte heller belastas med panträtt eller andra rättigheter som kan inskrivas enligt jordabalken.

Begravningsplatsers skick

12 §

En begravningsplats skall hållas i ordnat och värdigt skick och den helgd som tillkommer de dödas vilorum skall alltid iakttas.

Gravöppning

13 §

En grav får öppnas bara genom innehavarens av begravningsplatsen försorg.

Graven får inte öppnas på ett sådant sätt att stoft eller aska skadas.

Överlåtelse, användning för annat ändamål, nedläggning

14 §

En begravningsplats får överlåtas eller användas för annat än det avsedda ändamålet bara efter länsstyrelsens tillstånd.

Även för nedläggning helt eller delvis av en begravningsplats krävs länsstyrelsens tillstånd. Ett sådant tillstånd får förenas med villkor för nedläggningen och områdets framtida användning.

3 kap. Krematorier

1 §

Krematorier får anordnas och hållas bara av den som innehar en allmän begravningsplats eller av en församling. Lag (1999:306).

2 §

Krematorier får inte utmätas eller belastas med panträtt.

3 §

Kremering får ske bara i krematorier.

4 §

Vid krematorierna skall föras kremationsjournaler enligt föreskrifter som meddelas av regeringen.

4 kap. Anmälan om dödsfall, dödsbevis, intyg om dödsorsaken m.m.

Anmälan om dödsfall

1 §

När stoftet eller askan efter en person som har avlidit utomlands har förts in till Sverige, skall den som ordnar med gravsättningen snarast anmäla detta till skattemyndigheten i det län där den avlidne senast var folkbokförd.

Om det inte är känt var den avlidne senast var folkbokförd eller om den avlidne inte har varit folkbokförd i Sverige, skall anmälan göras till skattemyndigheten i det län där stoftet eller askan skall gravsättas. Lag (1991:496).

Dödsbevis och intyg om dödsorsaken

2 §

Vid dödsfall i Sverige skall bevis om dödsfallet (dödsbevis) och intyg om dödsorsaken utfärdas utan dröjsmål.

Beviset och intyget skall utfärdas av läkare. Denne får inte vara make, barn, förälder, syskon eller på något annat sätt närstående till den avlidne. Lag (1991:496).

3 §

Om något annat inte följer av 4 § skall dödsbeviset utan dröjsmål lämnas till skattemyndigheten i det län där den avlidne senast var folkbokförd. Om det inte är känt var den avlidne senast var folkbokförd eller om den avlidne inte har varit folkbokförd i landet, skall dödsbeviset lämnas till skattemyndigheten i det län där dödsfallet inträffade.

Om den avlidne vid dödsfallet vårdades på en sjukvårdsinrättning eller fördes dit i anslutning till dödsfallet, skall dödsbeviset lämnas av inrättningen. I andra fall skall beviset lämnas av den läkare som utfärdat handlingen. Lag (1991:496).

4 §

Om förhållandena vid ett dödsfall är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning enligt lagen (1995:832) om obduktion m. m. skall den läkare som fastställt att döden har inträtt eller som annars skall utfärda dödsbeviset snarast möjligt anmäla dödsfallet till polismyndigheten i den ort där dödsfallet inträffade eller, om kännedom härom saknas, den ort där den döda kroppen har anträffats.

I stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket skall dödsbeviset i ett sådant fall utan dröjsmål lämnas till polismyndigheten. Polismyndigheten skall underrätta skattemyndigheten om dödsfallet och efter den utredning som kan behövas lämna dödsbeviset till skattemyndigheten tillsammans med ett tillstånd till gravsättning eller kremering.

Beslutas att någon rättsmedicinsk undersökning inte skall göras, skall polismyndigheten underrätta den som har lämnat dödsbeviset om detta. Lag (1995:834).

5 §

Intyget om dödsorsaken skall sändas till den myndighet som regeringen bestämmer av den läkare som utfärdat det. Om den avlidne vid dödsfallet vårdades på en sjukvårdsinrättning eller fördes dit i anslutning till dödsfallet, skall intyget sändas in av inrättningen.

Efter rättsmedicinsk undersökning i fall som avses i 4 § skall intyget sändas in av den myndighet som regeringen bestämmer. Lag (1995:834).

6 §

När stoftet efter en person som har avlidit utomlands har förts in till Sverige, skall den som ordnar med gravsättningen begära tillstånd till gravsättning eller kremering.

Frågor om tillstånd prövas av polismyndigheten i den ort där stoftet skall gravsättas eller kremeras. Lag (1991:496).

Intyg för gravsättning eller kremering

7 §

Skattemyndigheten skall utfärda ett intyg om att stoft får gravsättas eller kremeras.

Ett sådant intyg får utfärdas bara

om förhållandena vid dödsfallet enligt dödsbeviset inte är sådana att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning enligt lagen (1995:832) om obduktion m.m., eller

om polismyndigheten har meddelat tillstånd till gravsättning eller kremering i fall som avses i 4 eller 6 §.

Om det är känt för skattemyndigheten att det pågår eller har pågått medling om kremering eller om gravsättning enligt 5 kap. 3 §, får intyg inte utfärdas förrän tvisten är slutligt löst. Lag (1995:834).

Ytterligare föreskrifter om dödsbevis m.m.

8 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

- dödsbevis,
- intyg om dödsorsaken, och
- tillstånd till gravsättning eller kremering. Lag (1991:496).

5 kap. Gravsättning och kremering

Ordnandet med gravsättning m.m.

1 §

När någon har avlidit, bör hans önskan om kremering och om gravsättningen såvitt möjligt följas av den som i egenskap av anhörig eller närstående eller annars ordnar med gravsättningen.

2 §

Om den avlidne inte efterlämnar någon som ordnar med gravsättningen, skall den ordnas av den kommun där den avlidne senast var folkbokförd eller, om den avlidne inte har varit folkbokförd i Sverige, av den kommun där dödsfallet inträffade.

För kostnaderna har kommunen rätt till ersättning av dödsboet. Lag (1991:496).

Tvister om kremering och om gravsättningen

3 §

Om de efterlevande inte kan enas om kremering skall ske eller om gravsättningen, skall huvudmannen för begravningsverksamheten på den ort där den avlidne senast var folkbokförd på begäran medla mellan parterna.

Om parterna enas, skall huvudmannen fastställa deras överenskommelse. Om enighet inte kan uppnås, skall huvudmannen i stället med eget yttrande hänskjuta tvisten till länsstyrelsen. Lag (1999:306).

4 §

Länsstyrelsen skall pröva vem som skall bestämma om kremering eller om gravsättningen.

Länsstyrelsen skall därvid särskilt beakta önskemål som den avlidne kan ha haft. Hänsyn skall också tas till parternas personliga förhållande till den avlidne, främst sammanlevnad, släktskap eller annan nära anknytning.

Platsen för gravsättning m.m.

5 §

Stoft eller aska får gravsättas bara på allmän eller enskild begravningsplats.

Regeringen får dock meddela föreskrifter om att med askan får förfaras på något annat sätt. Beslut i sådana ärenden meddelas av länsstyrelsen.

6 §

Sådana delar av stoftet som inte har förbränts vid kremeringen skall tillföras askurnan.

Om det inte kan ske, skall innehavaren av krematoriet låta förstöra delarna eller gravsätta dem inom en allmän begravningsplats. Lag (1999:306).

7 §

Vid gravsättningen får inte förekomma något som strider mot förrättningens helgd och allvarliga innebörd.

8 §

Regeringen får meddela sådana föreskrifter om gravsättning som behövs med hänsyn till hälsoskyddet.

Villkor för kremering och gravsättning

9 §

Stoft får inte kremeras eller gravsättas utan att ett sådant intyg som avses i 2 kap. 3 § första stycket eller 4 kap. 7 § har lämnats till innehavaren av krematoriet eller den som förvaltar begravningsplatsen.

Regeringen får meddela föreskrifter om att kremering eller gravsättning i vissa fall får ske även utan ett sådant intyg. Lag (1999:306).

Tiden för kremering och gravsättning

10 §

Stoftet efter en avliden eller en dödfödd som avses i 2 kap. 3 § första stycket skall kremeras eller gravsättas snarast möjligt och senast två månader efter dödsfallet.

Den skattemyndighet som skall utfärda intyg för kremering eller gravsättning får dock medge anstånd med kremeringen eller gravsättningen, om det finns särskilda skäl för det.

Om stoftet inte har kremerats eller gravsatts inom föreskriven tid, skall skattemyndigheten undersöka anledningen till dröjsmålet och, om det behövs, underrätta den kommun som anges i 2 §. Lag (1999:306).

11 §

Askan efter en avliden som har kremerats i Sverige skall gravsättas inom ett år från kremeringen.

Den huvudman för begravningsverksamheten eller den innehavare av krematorium som förvarar askan får dock medge anstånd med gravsättningen, om det finns särskilda skäl för det. Lag (1999:306).

12 §

Om askan inte har gravsatts inom den tid som sägs i 11 §, skall den huvudman för begravningsverksamheten eller den innehavare av krematorium som förvarar askan låta gravsätta den.

Dessförinnan skall den som skall ordna med gravsättningen lämnas tillfälle att själv låta gravsätta askan. Lag (1999:306).

Förvaring av aska

13 §

I avvaktan på gravsättningen skall askan förvaras av en innehavare av krematorium.

Askas får även förvaras av huvudmannen för begravningsverksamheten på den ort där askan skall gravsättas eller, om platsen för gravsättningen inte är bestämd, av huvudmannen för begravningsverksamheten på den ort där den avlidne senast var folkbokförd. Lag (1999:306).

Utlämnande av aska

14 §

Efter kremering får askan lämnas ut till någon enskild bara om denne skall

- föra över askan till en begravningsplats som inte är belägen vid krematoriet,
- gravsätta askan på någon annan plats än en begravningsplats, eller
- föra ut askan ur Sverige.

15 §

Askas får lämnas ut bara om det finns betryggande säkerhet för att den kommer att hanteras på ett pietetsfullt sätt.

16 §

Om det för den huvudman för begravningsverksamheten eller den innehavare av krematorium som förvarar askan är känt att det råder tvist om platsen för gravsättningen, får askan inte lämnas ut eller på annat sätt föras bort förrän tvisten är slutligt löst. Lag (1999:306).

Aska som har förts in till Sverige

17 §

Aska som efter kremering har förts in till Sverige skall i avvaktan på gravsättningen lämnas över till förvaring i enlighet med föreskrifterna i 13 §. I fråga om utlämnande av askan skall föreskrifterna i 14--16 §§ tillämpas.

18 §

Askan skall gravsättas inom ett år från det att den fördes in till Sverige.

Den huvudman för begravningsverksamheten eller den innehavare av krematorium som förvarar askan får dock medge anstånd med gravsättningen, om det finns särskilda skäl för det.

Om askan inte har gravsatts inom den föreskrivna tiden, skall föreskrifterna i 12 § tillämpas. Lag (1999:306).

6 kap. Flyttning av gravsatt stoft eller aska

1 §

Stoft eller aska som har gravsatts på en begravningsplats får inte flyttas från en gravplats för att gravsättas någon annanstans.

Tillstånd får dock ges till en sådan flyttning, om det finns särskilda skäl för det och om det är klarlagt var stoftet eller askan skall gravsättas på nytt.

2 §

Frågor om tillstånd enligt 1 § andra stycket prövas av huvudmannen för begravningsverksamheten eller den som annars förvaltar en allmän begravningsplats, om flyttning skall ske från eller inom begravningsplatsen.

I andra fall prövas frågor om tillstånd av länsstyrelsen, som därvid skall höra innehavaren av begravningsplatsen. Lag (1999:306).

3 §

Trots det som sägs i 1 § får huvudmannen för begravningsverksamheten eller den som annars förvaltar en allmän begravningsplats ta ut aska som har gravsatts i ett utrymme i ett kolumbarium eller en urnmur där gravrätten har upphört.

Askan skall i så fall grävas ned inom begravningsplatsen eller inom någon annan närbelägen begravningsplats. Lag (1999:306).

7 kap. Gravrätt

Utövande av gravrätt m.m.

1 §

Gravrätten får utövas bara av den som i gravboken eller gravregistret är antecknad som innehavare av gravrätten.

När gravrättsinnehavaren har avlidit, får dock den som ordnar med gravsättningen utöva de befogenheter som tillkommer en gravrättsinnehavare och som har samband med gravsättningen av den avlidne.

2 §

Gravrätten får inte pantsättas eller utmätas.

Gravrättsinnehavarens ansvar för gravplatsen

3 §

Innehavaren av gravrätten skall hålla gravplatsen i ordnat och värdigt skick.

Upplåtelse av gravrätt

4 §

En gravrätt får upplåtas till en juridisk person bara om det finns särskilda skäl för det.

5 §

En gravrätt får upplåtas för viss tid, minst 15 och högst 50 år, eller för alltid.

Upplåtelse för alltid gäller bara så länge gravplatsen utgör en del av en allmän begravningsplats.

6 §

Om någon upplåtelse tid inte har bestämts, varar upplåtelsen i 25 år.

7 §

Upplåtaren skall utfärda gravbrev till bevis om att gravrätten upplåtits.

8 §

har upphävts genom lag (1999:306).

Förnyelse av upplåtelse

9 §

När upplåtelse tiden för gravrätten går ut, har gravrättsinnehavaren rätt till en ny upplåtelse, om

- gravplatsen är väl vårdad,
- upplåtelsen inte medför något synnerligt men för begravningsplatsens ändamålsenliga ordnande och skötsel, och
- gravrättsinnehavaren dessförinnan har anmält att han vill få upplåtelsen förnyad.

10 §

I god tid innan upplåtelse tiden går ut skall upplåtaren underrätta gravrättsinnehavaren om förutsättningarna för en ny upplåtelse.

Överlåtelse och återlämnande av gravrätt

11 §

Gravrätten får överlåtas bara till någon som genom släktskap eller på något annat sätt har nära anknytning antingen till överlåtare eller till någon som är gravsatt inom gravplatsen.

Frågor om överlåtelse prövas av upplåtaren.

12 §

Gravrätten får återlämnas till upplåtaren.

13 §

Gravrätten får inte överlåtas eller återlämnas mot betalning.

Övergång av gravrätt vid innehavarens död m.m.

14 §

När en gravrättsinnehavare avlider, får gravrätten gå över bara till

- någon som genom släktskap eller på något annat sätt har nära anknytning antingen till den avlidne gravrättsinnehavaren eller till någon som är gravsatt inom gravplatsen, eller
- allmänna arvsfonden.

Gravrätten får inte gå över till någon som inte är villig att överta den.

15 §

Gravrätten går över till någon eller några av dem som anges i 14 § om det har förordnats om detta vid upplåtelsen eller genom ett senare skriftligt förordnande.

I andra fall bestämmer den avlidnes efterlevande make och arvingar till vem eller vilka av dem som gravrätten skall gå över.

16 §

Den avlidne gravrättsinnehavarens dödsbo skall inom sex månader från dödsfallet till upplåtaren anmäla

- vem eller vilka gravrätten har gått över till enligt 15 §, eller
- att det inte finns någon som gravrätten har gått över till.

17 §

Om dödsboet inte inom föreskriven tid gör en sådan anmälan som avses i 16 §, skall upplåtaren förelägga dödsboet att inom viss tid fullgöra denna skyldighet.

18 §

Om ett föreläggande enligt 17 § inte följs eller om det inte finns någon som gravrätten har gått över till enligt 15 §, skall upplåtaren besluta att gravrätten skall gå över till någon som avses i 14 §.

19 §

Om det inte finns någon som gravrätten kan gå över till enligt 14 §, skall gravrätten anses återlämnad till upplåtaren.

20 §

När en gravrätt skall anses återlämnad enligt 19 § är upplåtaren skyldig att behålla gravplatsen under minst 25 år från gravsättningen till förmån för den som senast har gravsatts där.

Gravanordning behöver behållas bara om kostnaden för skötseln av gravplatsen betalas. Lag (1999:306).

Gravsättning inom gravplatsen

21 §

Gravrättsinnehavaren har rätt att bestämma vilka som skall gravsättas inom gravplatsen, om inte något annat följer av föreskrifterna i denna lag.

22 §

Om det finns flera gravrättsinnehavare och de inte kan enas om vilka som skall gravsättas inom gravplatsen, beslutar upplåtarens om gravsättningen.

23 §

När upplåtarens beslutar om gravsättning i fall som anges i 22 § skall företräde ges enligt reglerna om arvsrätt. Därvid skall dock beaktas att

- barn har företräde framför barnbarn,
- föräldrar har företräde framför syskon,
- syskon har företräde framför syskonbarn,
- plats bör beredas för makar tillsammans.

Vid lika rätt enligt första stycket eller om det annars finns särskilda skäl för det får också beaktas

- närmare personlig anknytning till dem som har gravsatts inom gravplatsen eller till orten, och
- andra särskilda förhållanden.

I andra fall skall vid lika rätt företräde ges åt den som avlider först.

24 §

Upplåtarens får vägra gravsättning inom gravplatsen,

- om gravsättningen inte kan ske utan att stoft eller aska som har
- gravsatts inom gravplatsen skadas,
- om det är uppenbart att gravsättningen inte stämmer överens med
- tidigare gravrättsinnehavares önskan, eller
- om gravsättningen står i strid med pietetens krav.

Gravanordningar m.m.

25 §

Gravplatsen får förses med gravanordning, om det inte strider mot vad som är avsett att gälla för den del av begravningsplatsen där gravplatsen är belägen.

26 §

Gravrättsinnehavaren bestämmer gravanordningens utseende och beskaffenhet. Detsamma gäller gravplatsens utsmyckning och ordnande i övrigt. Upplåtaren får dock besluta de begränsningar i gravrättsinnehavarens bestämmanderätt som är nödvändiga för att tillgodose en god gravkultur.

27 §

Innan en gravanordning sätts upp, skall upplåtaren pröva om den är sådan att den kan tillåtas.

28 §

När en gravanordning har blivit uppsatt, får den inte föras bort utan upplåtarens medgivande.

Medgivande skall lämnas, om det inte finns risk för att man förfar med gravanordningen på ett ovärdigt sätt.

29 §

Gravanordningar får inte pantsättas eller utmätas.

Ändringar på gravplatsen

30 §

Upplåtaren får göra ändringar på gravplatsen bara om gravrättsinnehavaren medger det.

Ändringar som är nödvändiga för att tillgodose kraven på miljöskydd, hälsoskydd och arbetarskydd får dock genomföras, även om gravrättsinnehavaren motsätter sig ändringen.

31 §

Om skador måste förebyggas, har upplåtaren rätt att genast genomföra nödvändiga åtgärder på gravplatsen.

Gravrättsinnehavaren skall snarast därefter underrättas om åtgärderna.

Gravrättens upphörande

32 §

Gravrätten upphör när upplåtelseiden går ut, när gravrätten återlämnas till upplåtaren, när den förverkas enligt 33 § och när den förklaras ha upphört enligt 34 §.

33 §

Upplåtaren får förklara gravrätten förverkad, om gravplatsen är uppenbart vanvårdad och gravrättsinnehavaren inte avhjälper vanvården inom ett år efter det att han har delgetts föreläggande om att sätta gravplatsen i stånd. Föreläggandet skall innehålla upplysning om att gravrätten kan förverkas.

En gravrätt får inte förverkas, om det är en myndighet som svarar för gravplatsens vård och underhåll.

34 §

Om en allmän begravningsplats helt eller delvis läggs ned eller om det skulle medföra synnerligt men för en begravningsplats ändamålsenliga ordnande och skötsel att ha kvar gravrätter på platsen, får länsstyrelsen besluta att de gravrätter som berörs skall flyttas över till andra platser. Om det inte är möjligt eller om ingen rättsinnehavare begär att få behålla gravrätten, får länsstyrelsen i stället besluta att rätten skall upphöra.

35 §

När gravrätten har upphört, gäller om gravanordningar vad som föreskrivs i 28 §.

36 §

Det som gravrättsinnehavaren inte har fört bort från gravplatsen inom sex månader efter gravrättens upphörande tillfaller upplåtaren.

Om det har uppstått tvist om bortförandet, räknas tiden från tvistens slutliga avgörande.

37 §

Om en gravanordning har tillfallit upplåtaren och den är av kulturhistoriskt värde eller av något annat skäl bör bevaras för framtiden, skall upplåtaren om möjligt lämna kvar den på gravplatsen.

Om gravanordningen ändå måste föras bort från gravplatsen, skall den åter ställas upp inom begravningsplatsen eller på någon annan lämplig och därtill avsedd plats.

Ytterligare föreskrifter om hänsynen till kulturminnesvårdens intressen finns i lagen (1988:950) om kulturminnen m.m.

8 kap. Särskilda bestämmelser

Gravsättning utan upplåtelse av gravrätt

1 §

Om någon gravsätts inom en bestämd gravplats på en allmän begravningsplats och gravplatsen inte kan upplåtas till någon med gravrätt, skall gravplatsen förbehållas den avlidne under minst 25 år.

I fråga om gravanordningar tillämpas 7 kap. 25-29 och 35-37 §§. Med gravrättsinnehavare avses därvid den som ordnar med gravsättningen.

Som villkor för att förse gravplatsen med en gravanordning får den som förvaltar begravningsplatsen bestämma att kostnaderna för gravplatsens skötsel betalas. Lag (1999:306).

Utförsel och införsel av stoft eller aska

2 §

Föreskrifter om transport av stoft och aska till eller från Sverige får meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Beredskapsförberedelser m.m.

3 §

En församling som är huvudman för begravningsverksamheten skall vidta de beredskapsförberedelser som behövs för denna verksamhet under höjd beredskap.

Bestämmelser om vilket ansvar kommuner i detta sammanhang har inom det civila försvaret finns i lagen (1994:1720) om civilt försvar. Lag (1999:943).

4 §

Skyldigheten att lämna upplysningar m.m. enligt 8 kap. 13 § andra stycket och 14 § lagen (1994:1720) om civilt försvar gäller för huvudman och annan församling som innehar en eller flera allmänna begravningsplatser. Lag (1999:943).

Gravsättning och kremering under krig

5 §

Om Sverige är i krig, får stoftet efter en person vars död har orsakats av en krigsåtgärd eller en smittsam sjukdom gravsättas eller kremeras trots att vad som sägs i denna lag eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen inte kan iakttas. Lag (1999:943).

9 kap. Begravningsavgift

Avgiftsskyldighet

1 §

Den som är folkbokförd i Sverige skall betala en avgift för begravningsverksamheten (begravningsavgift). Lag (1999:306).

2 §

Begravningsavgiften skall betalas till den huvudman inom vars förvaltningsområde den avgiftsskyldige är folkbokförd.

Om församlingen är huvudman skall avgiften för den som tillhör Svenska kyrkan enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas in i kyrkoavgiften. Lag (1999:306).

Avgiftsunderlag

3 §

Begravningsavgiften beräknas på grundval av den avgiftsskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomst. Lag (1999:306).

Fastställande av begravningsavgift

4 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver på förslag av huvudmannen den avgiftssats enligt vilken de som inte tillhör Svenska kyrkan skall betala begravningsavgift. Huvudmannen fastställer avgiftssats för dem som tillhör Svenska kyrkan. I de fall en kommun är huvudman fastställer kommunen dock alltid avgiftssatsen. Avgiftssatsen skall grundas på en särredovisning av verksamhetens intäkter och kostnader.

Avgiftssatsen skall bestämmas på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga på det sätt som anges i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. I den lagen finns också bestämmelser om beräkning och utbetalning av begravningsavgiften till huvudmännen. Lag (1999:1268).

5 §

Vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av begravningsavgiften gäller skattebetalningslagen (1997:483).

Vid tillämpningen av 1 och 2 §§ skall den avgiftsskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret anses gälla hela inkomståret. Lag (2000:1186).

Tjänster som ingår i begravningsavgiften

6 §

För den som vid dödsfallet var folkbokförd inom en huvudmans förvaltningsområde skall huvudmannen utan kostnad för dödsboet tillhandahålla

- gravplats eller motsvarande på allmän begravningsplats under en tid av 25 år,
- gravsättning inklusive gravöppning, återfyllning och iordningställande av öppnad grav,
- transporter från det att huvudmannen övertagit ansvaret för stoftet till dess att gravsättning har skett, med undantag av transport för gravsättning utanför huvudmannens område, om inte transporten beror på ett avtal om tillhandahållande av särskilda gravplatser,
- kremering,
- lokal för förvaring och visning av stoftet, samt
- lokal för begravningsceremoni utan religiösa symboler. Lag (1999:306).

7 §

De tjänster som anges i 6 § skall utan kostnad för dödsboet tillhandahållas även av annan som förvaltar en allmän begravningsplats än den huvudman som avses i 6 §, om den avlidne kan beredas gravplats där. Lag (1999:306).

8 §

För en dödfödd som enligt 2 kap. 3 § skall beredas gravplats på en allmän begravningsplats skall bestämmelserna i 6 och 7 §§ tillämpas. Lag (1999:306).

Avgift vid förnyelse av upplåtelse

9 §

Vid förnyad upplåtelse av gravrätt får en särskild avgift tas ut av gravrättsinnehavaren, om förnyelsen inte har något samband med ny gravsättning. Lag (1999:306).

Kostnadsansvar vid gravsättning m.m.

10 §

En huvudman som avses i 6 § skall ersätta den som har tillhandahållit tjänster enligt 7 §. Ersättningen skall betalas med de belopp som fastställs för varje tjänst i enlighet med 12 §. Lag (1999:306).

11 §

Om de tjänster som anges i 6 § tillhandahålls av den som innehar en enskild begravningsplats skall den huvudman som avses i den bestämmelsen ersätta innehavaren av den enskilda begravningsplatsen med de belopp som fastställs för varje tjänst i enlighet med 12 §. Lag (1999:306).

12 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer årligen de belopp med vilka ersättning skall betalas för de tjänster som anges i 6 §. Lag (1999:306).

Bidrag till innehavare

13 §

En huvudman har rätt att till den som innehar allmän begravningsplats inom huvudmannens förvaltningsområde lämna ett skäligt bidrag till förvaltningen av begravningsplatsen. Lag (1999:306).

Skyldighet att lämna uppgifter

14 §

Svenska kyrkan skall på medium för automatisk databehandling underrätta regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om de avgiftssatser som föreslås gälla för det följande inkomståret. Sedan regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställt avgiftssatserna för dem som inte tillhör Svenska kyrkan skall Svenska kyrkan på samma sätt underrätta Riksskatteverket om de avgiftssatser som skall gälla för det följande inkomståret. På samma sätt skall Svenska kyrkan till Riksskatteverket lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att beräkna, debitera, redovisa och ta in avgifterna. Svenska kyrkan skall till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna skall lämnas.

Bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter när kommun är huvudman finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. Lag (1999:306).

10 kap. Ombud

1 §

När en församling är huvudman för begravningsverksamheten skall länsstyrelsen förordna ett eller flera ombud att granska hur församlingen tar till vara de personers intressen som inte tillhör Svenska kyrkan. Lag (1999:306).

2 §

Församlingen skall låta ombudet få tillgång till samtliga handlingar som avser begravningsverksamheten. Lag (1999:306).

3 §

Ombudet har rätt att närvara, ställa frågor och göra påpekanden vid sammanträden i församlingen, när frågor om begravningsverksamheten behandlas. Lag (1999:306).

4 §

Ombudet skall kontrollera att sådant samråd som avses i 2 kap. 2 § andra stycket andra meningen sker. Ombudet skall verka för att församlingen även i övrigt samråder med och informerar företrädare för dem som inte tillhör Svenska kyrkan. Lag (1999:306).

5 §

Om ombudet finner att det finns anledning att rikta någon anmärkning mot församlingens sätt att sköta begravningsverksamheten skall länsstyrelsen underrättas om detta. Lag (1999:306).

6 §

Ombudet har rätt till skäligen ersättning för sitt arbete och sina kostnader. Ersättningen betalas av församlingen och utgör en kostnad för begravningsverksamheten. Lag (1999:306).

7 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om ombuden och den ersättning som de har rätt till. Lag (1999:306).

11 kap. Ansvar, vite, överklagande

Ansvar

1 §

Den som uppsåtligt bryter mot föreskrifterna i 3 kap. 3 § eller 5 kap. 5 § döms till böter eller fängelse i högst sex månader, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken.

Vite

2 §

Om en huvudman eller den som annars förvaltar en allmän begravningsplats inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får länsstyrelsen vid vite förelägga huvudmannen eller innehavaren att fullgöra skyldigheterna. Detsamma gäller om den som innehar en enskild begravningsplats eller ett krematorium inte fullgör sina skyldigheter. Lag (1999:306).

3 §

Den som underlåter att överlämna aska för förvaring i enlighet med 5 kap. 17 § får av länsstyrelsen vid vite föreläggas att fullgöra sin skyldighet.

4 §

En gravrättsinnehavare som har försett en gravplats med en gravanordning eller någon annan anordning i strid mot vad upplåtaren har beslutat får av länsstyrelsen vid vite föreläggas att ta bort anordningen.

Ett sådant föreläggande får meddelas även i andra fall, om det finns synnerliga skäl för det.

5 §

Om gravrättsinnehavaren inte följer ett vitesföreläggande enligt 4 §, får kronofogdemyndigheten meddela särskild handräckning för anordningens borttagande.

I fråga om sådan handräckning finns bestämmelser i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning. Lag (1991:873).

Överklagande

6 §

Beslut som en huvudman eller den som annars förvaltar en allmän begravningsplats eller ett krematorium fattat i ett enskilt ärende enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos länsstyrelsen.

Detsamma gäller

- polismyndighetens beslut om tillstånd till gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 6 §, och
- skattemyndighetens beslut om intyg för gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 7 § eller anstånd enligt 5 kap. 10 § andra stycket. Lag (1999:306).

7 §

Länsstyrelsens beslut i ett överklagat ärende får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Den enskildes motpart skall därvid vara den som fattat beslut enligt 6 §.

Även länsstyrelsens beslut

- i ärende som avses i 5 kap. 4 §,
- om förfarande med aska enligt 5 kap. 5 § andra stycket,
- om flyttning av gravsatt stoft eller aska enligt 6 kap. 2 § andra stycket, och
- om överflyttning eller upphörande av gravrätt enligt 7 kap.

34 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om överklagandet i länsrätten eller kammarrätten innebär prövning av ett beslut som skattemyndigheten har meddelat, får Riksskatteverket från skattemyndigheten ta över uppgiften att föra det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt. Riksskatteverket för i sådant mål det allmännas talan i Regeringsrätten. Lag (1999:306).

8 §

Länsstyrelsens beslut att förelägga vite enligt 2, 3 eller 4 § får inte överklagas.

9 §

Länsstyrelsens beslut i andra ärenden enligt denna lag än som avses i 7 och 8 §§ får överklagas hos regeringen. Lag (1999:306).

Handläggning av ärenden

10 §

Förvaltningslagen (1986:223) skall tillämpas när en församling handlägger enskilda ärenden enligt denna lag. Lag (1999:306).

Ikraft- och övergångsbestämmelser

Sfs 1990:1144

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om 2 kap. 2 § den 1 januari 1993 och i övrigt den 1 april 1991.
2. Genom den nya lagen upphävs
 - lagen (1957:585) om jordfästning m.m.,
 - lagen (1963:537) om gravrätt m.m. och
 - begravningskungörelsen (1963:540).
3. Tillstånd att anordna enskild begravningsplats som har meddelats av regeringen enligt äldre föreskrifter gäller fortfarande. Detsamma gäller tillstånd till framtida gravsättning inom en sådan begravningsplats.

Frågor om och på vilka villkor som ytterligare gravsättning får ske inom begravningsplatsen prövas efter den nya lagens ikraftträdande av länsstyrelsen.

I fråga om överklagande av länsstyrelsens beslut gäller föreskrifterna i 9 kap. 9 §.

4. Tillstånd för en enskild person, enskild sammanslutning eller stiftelse att anlägga krematorium som har meddelats av regeringen enligt äldre föreskrifter gäller fortfarande.

För ett sådant krematorium skall det finnas en föreståndare. Vid tillämpningen av den nya lagen skall med krematoriemyndigheten därvid avses föreståndaren.

5. Vad som före den nya lagens ikraftträdande kan ha blivit förordnat vid upplåtelse av gravrätt eller genom senare skriftligt förordnande i fråga om övergång av gravrätt vid gravrättsinnehavarens död skall gälla utan hinder av vad som följer av 7 kap. 15 §.
6. Den nya lagen innebär inte någon inskränkning i den rätt som kan tillkomma en innehavare av gravplats i kyrka enligt äldre författningar.
7. I fråga om förvaltning av medel, som har betalats in för vård och underhåll av gravplats innan lagen (1963:537) om gravrätt m. m. Trädde i kraft den 1 januari 1964, skall övergångsbestämmelserna till den lagen fortfarande tillämpas.
8. Äldre föreskrifter skall fortfarande tillämpas i fråga om överklagande av beslut som har meddelats före den nya lagens ikraftträdande.

Sfs 1991:873

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om mål om handräckning där talan väckts före ikraftträdandet.

Sfs 1995:1718

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1996 men tillämpas inte i de fall där det första beslutet i ärendet fattats dessförinnan.

Sfs 1997:996

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 men tillämpas inte i de fall där det första beslutet i ärendet fattats dessförinnan. I mål som anhängiggörs hos Regeringsrätten från och med den 1 januari 1998 skall dock Riksskatteverket föra det allmännas talan.

Sfs 1999:306

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om den ändrade beteckningen av 9 kap. till 11 kap. samt 9 kap. 3-5 och 14 §§ den 1 oktober 1999, och i övrigt den 1 januari 2000. Bestämmelserna i 9 kap. 1-5 §§ tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

2. Bestämmelserna i 9 kap. skall inte gälla i fråga om dödsfall som inträffat före den 1 januari 2000.

Sfs 1999:1268

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången i fråga om 2002 års taxering.

Sfs 2000:1186

Denna lag träder i kraft den 31 december 2000 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

De äldre bestämmelserna skall dock tillämpas i fråga om preliminär skatt för 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering om den avgiftsskyldige begär det.

BILAGA B

SFS NR: 1990:1147

BEGRAVNINGSFÖRORDNING (1990:1147)

Utfärdad: 1990-12-06

Ändring införd: t.o.m. SFS 1999:882

- - - - -

Inledande bestämmelser

1 §

I denna förordning finns föreskrifter som ansluter till begravningslagen (1990:1144).

2 §

De uttryck och benämningar som används i förordningen har samma betydelse som i begravningslagen (1990:1144).

Med skattemyndighet avses den skattemyndighet som skall ta emot ett dödsbevis enligt 4 kap. 3 eller 4 § begravningslagen eller, när någon har avlidit utomlands, den skattemyndighet som skall ta emot en anmälan enligt 4 kap. 1 § samma lag. Förordning (1991:802).

Gravkarta

3 §

På en gravkarta skall med nummer anges samtliga gravplatser inom begravningsplatsen.

Äldre gravplatser anges därvid så fullständigt som möjligt.

Om det finns en minneslund på begravningsplatsen, skall också den anges.

Gravbok och gravregister

4 §

En gravbok eller ett gravregister skall föras av den som förvaltar en allmän begravningsplats. Förordning (1999:882).

5 §

I gravboken eller gravregistret skall för varje belagd eller upplåten gravplats anges

1. nummer enligt gravkartan,
2. namn, personnummer och adress på den eller dem som gravplatsen har upplåtits, överlåtits eller gått över till,
3. tiden för upplåtelsen,
4. namn och personnummer på den som har gravsatts inom gravplatsen samt dödsdag och hemort vid dödsfallet,
5. datum för gravsättning samt stoftets eller askans läge inom gravplatsen, och
6. datum när gravrätten har återlämnats, förverkats eller på något annat sätt upphört.

Äldre gravplatser och gravar anges därvid så fullständigt som möjligt.

6 §

I fråga om en minneslund skall gravboken eller gravregistret innehålla uppgifter om

1. namn och personnummer på den som har gravsatts inom minneslundan samt dödsdag och hemort vid dödsfallet, och
2. datum för gravsättning.

Gravbrev

7 §

Ett gravbrev skall innehålla uppgifter om

1. vem eller vilka gravrätten har upplåtits till,
2. vilken gravplats som upplåtelsen avser,
3. upplåtelseiden,
4. de villkor som gäller för upplåtelsen, och
5. vem eller vilka gravrätten skall gå över till, om det har bestämts vid upplåtelsen.

I gravbrevet skall det också finnas en upplysning om den anmälnings- skyldighet som den avlidne gravrättsinnehavarens dödsbo har enligt 7 kap. 16 § begravningslagen (1990:1144).

8 §

Om gravrättsinnehavaren under upplåtelseiden genom ett skriftligt förordnande har bestämt vem eller vilka som gravrätten skall gå över till, bör upplåtaren låta anteckna det i gravbrevet.

Upplåtaren bör i gravbrevet också låta anteckna vem eller vilka som gravrätten har gått över eller överlåtits till.

Kremationsjournal

9 §

I en kremationsjournal skall i löpande nummerföljd antecknas

1. de avlidnas fullständiga för- och efternamn, personnummer, dödsdag och hemort vid dödsfallet,
2. datum för utfärdandet av intyg för kremering,
3. datum för kremeringen, och
4. datum för gravsättningen, om askan gravsätts på en begravningsplats som är belägen vid krematoriet eller, i andra fall, när och till vem askan har översänts eller lämnats ut.

Detta gäller dock inte kremering av dödfödda som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144). I sådana fall skall i stället datum för kremeringen antecknas på det där nämnda läkarintyget. Förordning (1999:882).

Gravar

10 §

En kistgrav skall vara så djup att en kista som sätts ned i graven täcks av ett jordlager på minst en meter över kistans högsta del, gravkullen oräknad.

11 §

Ett stoft får gravsättas i en kyrka, ett gravkor eller något annat särskilt anordnat gravrum bara om stoftet är balsamerat på ett lämpligt sätt och de ytterligare åtgärder har vidtagits som den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet kan komma att besluta till skydd mot olägenheter för människors hälsa med stöd av 2, 9 och 26 kap. miljöbalken eller föreskrifter meddelade med stöd av balken.

Stoftet skall vara inneslutet i en lufttät metallkista, när stoftet skall gravsättas i en kyrka där gudstjänst brukar hållas eller i ett gravkor som står i omedelbar förbindelse med en sådan kyrka. Förordning (1999:882).

12 §

Före en gravsättning som avses i 11 § skall den som ordnar med gravsättningen visa att de åtgärder har vidtagits som krävs för gravsättningen.

Dödsbevis och intyg om dödsorsaken

Gemensamma bestämmelser

13 §

Dödsbeviset och intyget om dödsorsaken skall innehålla den avlidnes namn och personnummer samt uppgift om tid och plats för dödsfallet.

Dödsbeviset skall dessutom innehålla läkarens uttalande i frågan om det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning av den döda kroppen.

Intyget om dödsorsaken skall innehålla läkarens uttalande om dödsorsaken och uppgift om de undersökningar som ligger till grund för uttalandet. Förordning (1996:541).

13 a §

har upphävts genom förordning (1996:541).

13 b §

har upphävts genom förordning (1996:541).

13 c §

har upphävts genom förordning (1996:541).

14 §

En läkare är skyldig att vid ett dödsfall skyndsamt lämna en annan läkare de uppgifter som denne behöver för att kunna utfärda dödsbeviset och intyget om dödsorsaken. Förordning (1996:541).

Dödsbevis

15 §

Den läkare som vid ett dödsfall har fastställt att döden inträtt skall ansvara för att dödsbeviset utfärdas. Beviset skall lämnas senast första vardagen efter det att dödsfallet konstaterades.

Innan dödsbeviset utfärdas, skall en läkare göra en noggrann yttre undersökning av den döda kroppen om det inte står klart att en rättsmedicinsk undersökning skall göras.

Den yttre undersökningen får också underlåtas om en läkare har undersökt den döde så kort tid före dödsfallet att det föreligger ett tillförlitligt underlag för att utesluta att det kan finnas skäl för en rättsmedicinsk undersökning. Förordning (1996:541).

Intyg om dödsorsaken m.m.

16 §

Den läkare som har utfärdat dödsbeviset skall även ansvara för att intyget om dödsorsaken utfärdas. När denne begär det, är den läkare som har vårdat den avlidne för den sjukdom eller det tillstånd som ledde till dödsfallet skyldig att utfärda intyget. Den läkare som skall utfärda intyget skall, om det behövs, ta initiativ till en klinisk obduktion.

Intyget skall sändas till Socialstyrelsen inom tre veckor från det att dödsbeviset utfärdades. Denna tidsgräns får överskridas endast om det finns särskilda skäl. Socialstyrelsen skall i sådant fall skriftligen underrättas om förseningen och om skälen för denna.

Efter rättsmedicinsk undersökning svarar Rättsmedicinalverket för att intyget utfärdas och sänds in. Förordning (1996:541).

17 §

En skattemyndighet skall lämna de uppgifter som Socialstyrelsen behöver för att, om intyget om dödsorsaken inte har kommit in inom den tidsgräns som anges i 16 §, kunna uppmana den som skall lämna intyget att genast göra det. Förordning (1996:541).

18 §

En skattemyndighet som har tagit emot en utländsk handling som anger att en här i landet folkbokförd person har avlidit i utlandet, skall sända handlingen till Socialstyrelsen. Förordning (1996:541).

Socialstyrelsens föreskrifter

19 §

Socialstyrelsen får efter samråd med Riksskatteverket, Rikspolisstyrelsen och Rättsmedicinalverket

1. meddela föreskrifter om de undersökningar och den utredning i övrigt som dödsbevis och intyg om dödsorsaken skall grundas på,
2. meddela ytterligare föreskrifter om vad dödsbevis och intyg om dödsorsaken skall innehålla samt fastställa formulär för dessa handlingar, och
3. meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten inom hälso- och sjukvården av 4 kap. 2-5 §§ begravningslagen (1990:1144) och 14-16 §§ denna förordning. Förordning (1996:541).

Tillstånd till gravsättning eller kremering när stoft har förts in till Sverige

20 §

Till en ansökan om tillstånd till gravsättning eller kremering enligt 4 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) skall fogas ett intyg om dödsfallet av behörig myndighet eller behörig läkare i det land där dödsfallet inträffade.

Intyget skall innehålla uppgift om dödsdagen. Om det är möjligt, skall intyget också innehålla uppgift om dödsorsaken. Förordning (1991:802).

21 §

En polismyndighet som meddelat tillstånd till gravsättning eller kremering skall sända tillståndet till skattemyndigheten.

Polismyndigheten skall sända sådana intyg som avses i 20 § till Socialstyrelsen. Förordning (1996:541).

Intyg för gravsättning av stoft och kremering

22 §

Ett intyg för gravsättning av stoft eller kremering skall utfärdas på en blankett som fastställs av riksskatteverket.

23 §

har upphävts genom förordning (1999:882).

24 §

När medling enligt 5 kap. 3 § första stycket begravningslagen (1990:1144) har begärts, skall huvudmannen för begravningsverksamheten på den ort där den avlidne senast var folkbokförd genast meddela det till skattemyndigheten.

Om ett intyg för gravsättning eller kremering redan har utfärdats, skall meddelande lämnas också till de förvaltare av begravningsplatser och innehavare av krematorier som kan bli berörda. Förordning (1999:882).

25 §

Om medlingen leder till enighet mellan parterna eller ärendet återkallas hos huvudmannen för begravningsverksamheten, skall denne meddela detta till dem som har underrättats enligt 24 §. Förordning (1999:882).

26 §

När länsstyrelsens beslut enligt 5 kap. 4 § begravningslagen (1990:1144) har vunnit laga kraft, skall länsstyrelsen genast sända beslutet till den huvudman som har hänskjutit ärendet. Om länsstyrelsens beslut har överklagats, skall i stället den domstol som senast handlagt ärendet sända beslutet.

Huvudmannen skall därefter meddela dem som har underrättats enligt 24 § att ärendet är slutbehandlat. Förordning (1999:882).

Vid kremering och gravsättning

27 §

När stoftet efter en avliden har kremerats eller när askan eller stoftet har gravsatts på en begravningsplats i Sverige, skall den som innehar krematoriet eller den som förvaltar begravningsplatsen genast meddela det till skattemyndigheten.

Till sådant meddelande från den som innehar krematoriet skall ett utdrag ur kremationsjournalen fogas.

Första och andra styckena gäller dock inte i fall som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144). Förordning (1999:882).

Vid överförande av aska

28 §

När aska lämnas ut för att gravsättas på enbegravningsplats i Sverige, skall den som innehar krematoriet genast sända ett utdrag ur kremationsjournalen om den avlidne till den som förvaltar begravningsplatsen. Ett sådant utdrag skall också genast sändas till den som skall förvara askan enligt 5 kap. 13 § begravningslagen (1990:1144).

I fall som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144) skall i stället det där nämnda läkarintyget sändas. Förordning (1999:882).

29 §

Den som har tagit emot utdraget ur kremationsjournalen eller läkarintyget enligt 28 § skall se till att askan utan dröjsmål blir gravsatt eller omhändertagen för förvaring.

Gravsättning på någon annan plats än begravningsplats

Utströende av aska

30 §

Askans efter en avliden får strös ut på någon annan plats än begravningsplats, om länsstyrelsen i det län där det är meningen att askan skall strös ut ger tillstånd till det.

Tillstånd får meddelas bara om den plats där askan skall strös ut är lämplig för ändamålet och om det är uppenbart att man kommer att hantera askan på ett pietetsfullt sätt.

Delning av aska

31 §

Askans efter en avliden får delas, om länsstyrelsen i det län där kremeringen har skett ger tillstånd till det.

Tillstånd får meddelas bara om

1. det finns synnerliga skäl för det,
2. en del av askan skall gravsättas utomlands, och
3. det är uppenbart att man kommer att hantera askan på ett pietetsfullt sätt.

Gemensamma bestämmelser om utströende och delning av aska

32 §

Ansökan om tillstånd enligt 30 eller 31 § skall göras av den som ordnar med gravsättningen.

33 §

Om tillstånd meddelas, skall länsstyrelsen i beslutet ange de villkor för förfarandet med askan som länsstyrelsen anser nödvändiga.

34 §

Den som har fått tillstånd enligt 30 eller 31 § skall inom den tid som länsstyrelsen bestämmer lämna in ett intyg till länsstyrelsen om att det har förfarits med askan i enlighet med beslutet om tillstånd.

35 §

När ett intyg som avses i 34 § har kommit in till länsstyrelsen, skall länsstyrelsen genast meddela det till skattemyndigheten. Förordning (1991:802).

Utförsel av stoft från Sverige

Passersedel

36 §

Stoftet efter en person som har avlidit i Sverige får föras ut ur landet bara om en passersedel lämnas till Tullverket i utförselorten.

Passersedeln skall utfärdas av skattemyndigheten. Förordning (1999:511).

37 §

Passersedel får utfärdas bara om

1. intyg för gravsättning av stoft eller kremering kan utfärdas enligt 4 kap. 7 § begravningslagen (1990:1144), och
2. ett intyg från begravningsentreprenör visar
 - att föreskrifterna i 40, 41 och 43 §§ är uppfyllda, och
 - att kistan inte innehåller något annat än stoftet och sådana personliga tillhörigheter som skall gravsättas eller kremeras tillsammans med det.

Första stycket 2 gäller dock inte vid utförsel till Danmark, Finland, Island eller Norge. Förordning ((1991:802).

38 §

Passersedeln skall utfärdas på en blankett som fastställs av riksskatteverket. Den skall avfattas på svenska och engelska eller svenska och franska.

Vid utförsel till Danmark, Finland, Island eller Norge behöver dock passersedeln avfattas bara på svenska.

39 §

När passersedeln har lämnats till Tullverket, skall verket på en kopia av passersedeln anteckna att stoftet har förts ut ur Sverige och genast återsända kopian till skattemyndigheten. Förordning (1999:511).

Kistans beskaffenhet m.m.

40 §

En kista som används för transport från Sverige av en avlidens stoft skall vara ogenomtränglig för fukt och invändigt innehålla ett absorberande material.

Kistan kan bestå av

1. en yttre träkista med minst 2 cm tjocka sidor och en inre kista av zink eller något annat självförstörande material, eller
2. en träkista med minst 3 cm tjocka sidor som invändigt är klädd med zink eller något annat självförstörande material.

Vid transport med flyg gäller dessutom att kistan skall vara försedd med en reningsanordning som utjämnar trycket. Om en reningsanordning saknas, skall kistan vara så hållbar att den kan motstå den tryckförändring som kan uppkomma under transporten.

41 §

Om dödsfallet har orsakats av en smittsam sjukdom, skall kroppen vid transporten vara klädd i en svepning som är indränkt med en antiseptisk lösning.

42 §

Vid transport till Danmark, Finland, Island eller Norge tillämpas föreskrifterna i 40 och 41 §§ bara om

1. den som sköter transporten kräver det, eller
2. dödsfallet har orsakats av en smittsam sjukdom och en läkare bestämmer att föreskrifterna skall tillämpas.

Kistan skall dock vara tät och tillräckligt solid.

43 §

En kista som transporteras med vanlig frakt skall förpackas så att det inte framgår att det är en kista.

På förpackningen skall anges att den skall hanteras med varsamhet.

Utförsel av aska från Sverige

44 §

Aska efter en avliden som har kremerats i Sverige får föras ut ur landet bara om ett utdrag ur kremationsjournalen om den avlidne lämnas till Tullverket i utförselorten. I fall som avses i 2 kap. 3 § första stycket tredje meningen begravningslagen (1990:1144) skall i stället en kopia av det där nämnda läkarintyget lämnas.

Utdraget eller kopian skall tillhandahållas av den som innehar krematoriet. Förordning (1999:882).

45 §

När utdraget ur kremationsjournalen har lämnats till Tullverket, skall verket på utdraget anteckna att askan har förts ut ur Sverige och genast sända det till innehavaren av krematoriet.

Innehavaren av krematoriet skall därefter till skattemyndigheten sända ett meddelande om att askan enligt mottaget bevis har förts ut ur Sverige. Förordning (1999:882).

Reglering av kostnader vid gravsättning (s.k. begravningsclearing)

46 §

Kammarkollegiet skall årligen fastställa en taxa enligt vilken ersättning skall betalas för tjänster som avses i 9 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) när en huvudman enligt 9 kap. 10 och 11 §§ begravningslagen skall ersätta någon som tillhandahållit dessa tjänster. Förordning (1999:882).

47 §

Taxan skall grundas på ett underlag som visar den beräknade kostnaden för de olika tjänsterna. Kammarkollegiet skall samråda med huvudmännen i fråga om underlaget.

Om den faktiska kostnaden för en viss tjänst regelmässigt överstiger den beräknade kostnaden i väsentlig mån till följd av geografiska faktorer, särskilda begravnings seder eller andra förhållanden, får detta beaktas när taxan för tjänsten fastställs. Förordning (1999:882).

48 §

Kammarkollegiet skall senast den 1 september fastställa den taxa som skall tillämpas under det följande kalenderåret. Huvudmännen för begravningsverksamheten skall på lämpligt sätt informeras om taxan. Förordning (1999:882).

Ombud

Ombudets uppgifter

49 §

Grundläggande bestämmelser om ett ombuds uppgifter finns i 10 kap. begravningslagen (1990:1144). Vid fullgörande av sitt uppdrag skall ett ombud inom sitt verksamhetsområde

1. skaffa sig kännedom om hur begravningsverksamheten är organiserad och utförs för dem som inte tillhör Svenska kyrkan och om deras önskemål rörande verksamheten,
2. informera dem som inte tillhör Svenska kyrkan om sin verksamhet och hålla kontakt med företrädare för andra trossamfund än Svenska kyrkan och andra berörda parter,
3. hos huvudmannen för begravningsverksamheten föreslå de åtgärder som behövs för att tillgodose beaktansvärda önskemål som kommer till ombudets kännedom,
4. skriftligen meddela Kammarkollegiet om han eller hon tillstyrker eller avstyrker huvudmannens förslag till begravningsavgift. Meddelandet skall lämnas i omedelbar anslutning till att Svenska kyrkan lämnat underrättelse om avgiftssatser för begravningsavgift enligt 3 § första stycket förordningen (1999:729) om begravningsavgift. Om förslaget avstyrks skall ombudet skriftligen motivera det och lämna ett eget förslag till begravningsavgift. Förordning (1999:882).

Hur ombud utses och entledigas

50 §

Verksamhetsområdet för ett ombud omfattar församlingarna inom en kommun. Länsstyrelsen får besluta om ett annat verksamhetsområde om det finns skäl för det.

Länsstyrelsen skall ge kommunen tillfälle att föreslå personer som är lämpliga för uppdraget som ombud. Förordning (1999:882).

51 §

Ett ombud skall utses för en tid av fyra kalenderår, räknat från och med den 1 januari året efter det år då det hållits val till kommunfullmäktige. Förordning (1999:882).

52 §

Om ett ombud inte fullgör sin uppgift på ett tillfredsställande sätt får länsstyrelsen entlediga ombudet. Förordning (1999:882).

Ersättning till ombud

53 §

Ett ombud har enligt 10 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) rätt till skälig ersättning av huvudmannen för sitt arbete. Ersättningen skall bestå av ett årligt grundarvode och ett belopp per sammanträde som ombudet är närvarande vid. Sammanträdesersättning betalas ut endast för protokollförda sammanträden hos en huvudman och sammanträden för samråd enligt 2 kap. 2 § andra stycket begravningslagen (1990:1144). Förordning (1999:882).

54 §

Det årliga grundarvodet betalas i förhållande till folkmängden den 1 januari i den kommun eller annat verksamhetsområde som ombudet utsetts i enligt följande.

Folkmängd den 1 januari Grundarvode, kronor

< 24 999	7 500
25 000 - 74 999	10 000
>75 000 -	15 000

Sammanträdesarvodet skall vara 400 kronor per sammanträde som ombudet är närvarande vid. Förordning (1999:882).

55 §

Ett ombud som får vidkännas löneavdrag eller annan inkomstförlust på grund av sammanträden som anges i 53 § har rätt till ersättning för sådan inkomstförlust.

Ersättning till den som driver egen verksamhet betalas högst med det belopp per sammanträdesdag som motsvarar 75 procent av egenföretagarens enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring fastställda sjukpenninggrundande inkomst, delad med 365. Förordning (1999:882).

56 §

Ett ombud har enligt 10 kap. 6 § begravningslagen (1990:1144) rätt till skälig ersättning för sina kostnader. Ersättning skall betalas för sådana kostnader som varit nödvändiga för fullgörande av uppdraget.

Resersättning och traktamente betalas enligt de bestämmelser om reseförmåner som enligt kollektivavtal gäller för statstjänstemän i allmänhet. Förordning (1999:882).

57 §

Ombudet skall begära ersättning hos var och en av huvudmännen inom verksamhetsområdet. Därvid skall grundarvudet fördelas lika mellan huvudmännen inom verksamhetsområdet.

I en begäran om ersättning skall de sammanträden som ombudet varit närvarande vid redovisas. Har ombudet deltagit i sammanträden som avsett flera huvudmäns verksamhet, skall det av begäran framgå enligt vilka grunder ersättningsanspråket har fördelats mellan huvudmännen. Förordning (1999:882).

Ombudets redovisning

58 §

Ombudet skall senast den 31 mars varje år ge in en årsberättelse till länsstyrelsen. Årsberättelsen skall innehålla en redogörelse för verksamheten under det närmast föregående kalenderåret samt en redovisning dels av den tid som lagts ned på sammanträden och annat arbete, dels av den tid som lagts ned på arbete för olika huvudmän. Av berättelsen skall även kostnaderna för ombudets arbete för olika huvudmän framgå. Förordning (1999:882).

Överklagande

59 §

Skattemyndighetens beslut om passersedel enligt 36 § får överklagas hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut får inte överklagas. Förordning (1999:882).

Övergångsbestämmelser

Sfs 1990:1147

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 1991.
2. I fråga om gravbrev som har utfärdats före ikraftträdandet gäller dock fortfarande föreskrifterna i den upphävda begravningskungörelsen (1963:540).

Sfs 1999:882

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.
2. Kammarkollegiet skall senast den 31 januari 2000 fastställa taxa enligt 46 § för år 2000.
3. Utan hinder av vad som anges i 51 § skall förordnandet för ett ombud första gången gälla till utgången av år 2002.

BILAGA C

SKÖTSEL– OCH PLANTERINGSÅTAGANDEN

Tidsbegränsade åtaganden

Gravrättsinnehavare eller ombud för gravrättsinnehavare kan teckna avtal med kyrkogårdsförvaltningen om skötsel, underhåll och plantering av sin gravplats. Avtal tecknas för ett till fem år. Avgift fastställs av kyrkogårdsnämnden för ett år i taget.

Skötselkonton

Förvaltningen erbjuder gravrättsinnehavare att teckna ett sk skötselkonto för längre skötseluppdrag. Skötselkonto kan dock inte tecknas för längre tid än för den kvarvarande upplåtelseiden för gravplatsen.

ÅRLIG SKÖTSEL

Avtal om skötsel innebär att förvaltningen mot ersättning håller gravplatsen i ett vårdat och värdigt skick genom att:

- före skötselsäsongens början städa och ta bort vinterdekorationer (vårstädning).
Förvaltningen iordningställer gravplatsens planteringsyta vilket innebär att. ytan kantskärs, jorden luckras och ny jord påförs när detta behövs.
- mellan 1 maj och 30 september (skötselsäsongen) klippa gräs i stort sett varje vecka, putsa kring planteringsyta och gravsten samt ogrärens gravplatsens planteringsyta tre till fyra gånger under sommaren och hålla gravplatsen städad i övrigt.
- efter skötselsäsongens slut städa av gravytan och ta bort utblommade sommarväxter (höststädning).

Förvaltningen garanterar att skötseln utförs på ett fackmässigt sätt.

ÅRLIG PLANTERING

Förvaltningen åtar sig att utföra vårplantering, sommarplantering samt utläggning av vinterdekorationer enligt beställning från gravrättsinnehavaren. För att underlätta beställning har förvaltningen sammanställt ett antal planteringspaket med lämpliga växter.

Vårplantering utförs till 1 maj och sommarplantering till midsommar. All vinterdekoration läggs ut före allhelgonahelgen.

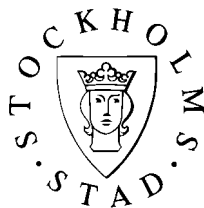
I förvaltningens åtaganden ingår inte att ta upp, vinterförvara och återplantera växter.

RÄTTELSE AV FEL

Förvaltningen åtgärdar snarast och utan kostnad för beställaren om förvaltningen inte utfört åtgärd, gjort fel skötselåtgärd eller använt växtmaterial som inte håller utlovad kvalitet.

ANSVAR FÖR SKADA

Förvaltningen ersätter gravrättsinnehavaren för den materiella skada som kan ha tillfogats honom/henne på grund av felaktig skötsel /och plantering/. Förvaltningens skadeståndsskyldighet regleras av konsumentköplagen.

Stockholms kyrkogårdsförvaltning

e-post: kyrkogardsforvaltningen@kyf.stockholm.se

www.kyf.stockholm.se

Besöksadress:

Arenavägen 41

Postadress:

Box 9

121 25 STOCKHOLM-GLOBEN

Telefon: 08-508 301 00

Telefax: 08-508 300 80